Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

Fiilor, fiilor, pace vouă, măi fiilor! Și pace poporului cuvântului Meu! Intru în carte cuvânt de praznic împărătesc și încep cu mângâierea și cu puterea cuvântului Meu și zic: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă!

Acum ne așezăm, voi să Mă primiți, iar Eu să vă păstoresc; voi să-Mi împărțiți cuvântul peste popor, iar Eu să privesc peste ei cum îl iau, ce fac cu el, cum îl împlinesc și cum nu-l împlinesc, cât Îl primesc și cât nu-L primesc pe Domnul, pe Păstorul Cel din cer, o, fiilor.

Mai întâi vă spun și scriem despre ascultarea Mea încă de prunc mic de patruzeci de zile. Am ascultat de cele așezate din cer, am ascultat prin cei cărora Tatăl M-a adus din cer și M-a dat lor spre îngrijire și spre creștere sfântă și spre închinarea Mea Domnului, căci M-au adus la templu ca să fiu închinat lui Dumnezeu, după legea întâiului născut care să fie al Domnului, de la om, și până la dobitoc, iar Născătoarea Mea să aducă jertfă de curățire la patruzeci de zile, după legea dată prin Moise poporului Israel.

Era Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, era slujitor în rândul săptămânii sale și a luat pe mama Mea Fecioara și a așezat-o în templu în partea în care stăteau fecioarele, fapt care i-a răzvrătit la culme pe fariseii care au văzut aceasta și care s-au dus apoi să-l vestească pe Irod, care s-a sculat să stârpească venirea Mea pe lume, mai ales că fariseii au auzit și au spus profeția bătrânului Simeon, care, luându-Mă în brațe a spus*: «Acest copil este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel, și Care va stârni împotriviri».* La fel proorocița Ana, fiind de față M-a recunoscut de Mesia și M-a vestit locuitorilor Ierusalimului spunându-le că a sosit Cel mult așteptat. Acești martori aflați în templu la venirea Mea spre închinare înaintea Domnului, iată, au rămas ei mărturie, de atunci și până azi, și așa se așează pe pământ lucrările Domnului și povestirile lor, spre credință în oameni, dar credința e darul cel care nu se așează peste mulți, că nu este a tuturora credința, Eu așa am spus.

O, ar fi să se întristeze toți oamenii care nu au credință, sau statornicie în credință, căci pierderea lor este mare, fiilor, și nu știu ei ce pierd, și mai ales e mare pierderea acelora cărora le-a fost dat să creadă și au căzut apoi din statornicia credinței și s-au întors la starea lor de dinainte și și-au făcut rău loruși, și lui Dumnezeu. Dreptul Simeon însă, a rămas mulți ani pe pământ, mulți față de ceilalți oameni, și această poveste a vieții lui a întărit adevărul venirii Mele născut între oameni, căci lui Simeon i s-a vestit de la Duhul Sfânt că va rămâne pe pământ să Mă vadă și să creadă el, și mulți apoi să creadă prin el, și să fie el apoi slobozit și împăcat.

O, fiilor, unii au răbdare în credință, iar cei mai mulți nu au, și se întorc întru cele dinainte ale firii lor și-și dau cu nepăsare pasul înapoi și nu simt această greutate de suflet, ci numai sufletul o simte, după ce ei nu mai au grijă de credința lor. Îi întâmpin pe calea lor înapoi spre firea lor cea veche și le dau ca pildă de răbdare un pom roditor. Pomul roditor trece prin multe încercări, se întâmplă peste el lovituri neașteptate, furtuni mari, îngheț în vremea îmbobocirii, grindină în vremea florii cea pentru rod, sau chiar în vremea rodului din plin, și nu-și mai aduce rodul său în anul cel cu încercare pentru el. El însă rămâne în rădăcină, înfrunzește, dă lăstărași, trăiește și se hrănește prin rădăcină și crește cu soare, cu lumină, și așteaptă neclintit la locul său primăveri viitoare, când iarăși lucrează din sine și aduce rod într-o primăvară prielnică pentru ținerea rodului, căci el rămâne pom roditor după felul lui. Dar ce s-ar întâmpla cu el dacă ar fi scos din rădăcină și așezat în alt loc, înrădăcinat adânc chiar? Poate că de uscat nu s-ar usca numaidecât dacă ar fi timpul cu ploaie și cu tot ce este prielnic pentru pomi, dar nu, el tânjește, nu mai rodește,

suferă, îl doare, plânge, chiar dacă nu pare să fie așa. El nu e un pom mic care se prinde ușor când este răsădit pentru creștere și pentru întărirea rădăcinii mică încă, și când crește frumos apoi și-și află locul său.

Când pomul este gros, o, nu e bine să fie mutat, nu e bine. De aceea răbdarea îl ajută și pe om și pe pom să aștepte viață de la Dumnezeu, milă și iubire, credință și nădejde mereu, fără de sfârșit acestea, și spun aceasta pentru întărirea în rădăcină, fiilor, întărirea în Hristos a celor ce s-au născut și se nasc cu naștere de sus prin cuvântul Meu cel de azi în mijlocul unui popor credincios venirii Mele cuvânt pe pământ în vremea aceasta fără de credință, vestită că va fi pe pământ la a doua Mea venire de la Tatăl după om, după cel pribeag cu viața și cu pasul și cu credința neașezată, sau deloc credință pentru Mine. O, că mulți au stat lângă lucrarea cuvântului Meu, mulți au venit și au stat, dar au stat ca să se ducă, să ducă la vrăjmaș tainele Mele și truda Mea, iar apoi să-i judece pe ei această rea îndeletnicire a lor.

O, fiule creștin, să nu vinzi pe Dumnezeu, să nu vinzi pe fratele Meu, pe fratele tău, să nu faci așa ceva nici asupra dușmanului Meu sau al tău, o, să nu-i dai vânzării. Nu faci nici un rău nimănuia dintre ei, ci numai ție pentru ziua întrebării. Dacă nu poți fi mereu ca pomul care face lăstărași și frunzuțe, crenguțe noi, o, măcar verde să se mențină chiar dacă nu aduce rod, și dacă nu poți așa, o, nu te rupe de Dumnezeu, de Salvatorul Cel din cer nu te rupe prin vânzare de frați, și-ți ies Eu în cale și te învăț să stai în pocăință, să fii cuminte, să nu hulești, să nu clevetești, să nu învinuiești pentru tine, să nu mărturisești strâmb ca să încurci mersul Domnului și al celor ce merg cu El, ci, din contra, să aștepți o primăvară blândă, care să te cuprindă și să-ți răsplătească răbdarea și să-ți aducă bunătate ție, și vestea iertării și a împăcării.

O, și le mai spun celor ce n-au rămas statornici în răbdare și-i îndemn pe ei așa: Fiilor, fiilor, chiar dacă voi M-ați adus să nu mai am încredere în voi, să nu Mă mai sprijin cu voi din pricina nestatorniciei, a neascultării și a nerăbdării voastre cu Mine sub cruce, voi, măi fiilor, voi să nu vă pierdeți încrederea în Mine, voi să credeți în Mine, o, fiilor, chiar dacă nu M-ați ajutat să cred și Eu în voi, căci poate aceasta va rodi ascultare dacă veți crede mereu în Mine, în ceea ce Eu lucrez pe pământ, că iată ce văd, că zi după zi vă aspriți inima și vă scade împlinirea pe care ați învățat-o de la Mine s-o puneți peste viața voastră. Eu vă privesc și văd aceasta și sunt plin de milă, pentru că ați fost ai Mei și n-ați mai voit cu Mine apoi. O, când voi știți că Eu ascult de Tatăl și fac voia Lui și tot ce-Mi dă să lucrez, o, să vă pară rău că voi n-ați ascultat și că ați plecat din bărcuța Mea, căci valurile prin lume sunt adânci și sunt înalte, sunt puternice să lovească, sunt locurile unde se fac păcate ca în iad, și sunt iadul pe pământ. Vă întâmpin pe vârf de valuri, pe deasupra vârfurilor merg și caut, doar de mai pot salva ceva. Toate căile lumii duc la iad. O, cu câți, cu cine va mai rămâne Domnul?

Umblu plângând după cei luați de valuri, iar în mijlocul poporului cuvântului Meu Îmi întăresc fiii și le dau pacea Mea și plâng cu ei, și plâng și ei cu Mine, și unii altora ne ștergem lacrima, iar din lături sunt dintre cei care râd și fac haz de durerea Mea. Toți cei care Mă iubesc cu credincioșie și cu lumină au fost și sunt numiți fățarnici, prefăcuți, iar cei ce spun așa sunt ca omul care se dă puternic când își încordează inima și glasul, fiind nemulțumit, și când apasă în părți cu asprimea limbii lui, iar aceasta din pricina lipsei duhului de sus, duhul umilit al smereniei de duh, iar Eu spun: vai de cei ce spun și împart rele și vorbe cu răutate semenilor lor, lovind în ei prin acest obicei diavolesc! O, cum să fac să găsesc iertare pentru aceștia, care judecă cu asprime, cu ură, cu minciună, cu ticluiri fel de fel, după ce ei și-au pierdut iubirea?

O, popor al cuvântului Meu, o, fiule, păstrează-te în dragostea de sus și crește-o prin lucrarea ei. Scade dragostea de Dumnezeu, scade, fiilor, mai ales când nu dă creștinul la alții puteri s-o aibă și ei. Nu-ți poți cere să ai dragoste dacă nu ridici pe alții la lucrarea dragostei statornice și lucrătoare, așa cum am lucrat-o Eu, și cei ce M-au iubit împărțindu-Mă și făcând pe mulți să dorească în ei dragostea lui Dumnezeu.

O, fiilor, cei vinovați dragostei pleacă de lângă Mine, pleacă de lângă frați, iar cei cuminți și harici, aceia rămân, și chiar dacă mai și greșesc ca niște oameni spre umilința lor, ei se apleacă și se unesc cu Domnul prin duhul umilit din ei și prin inimă curată întru lumină, și rămân aceștia, nu pleacă cei umiliți, cei clevetiți de cei ce pleacă, și care cad prin păcatul clevetirii și al judecății de frați.

O, fiilor, vorbirile nevegheate, aproape toate sunt vinovate, căci omul se acoperă unul pe altul când e vorba de lucrul veghii peste el, peste sufletul fraților vegheați pentru lumina dintre frați. O, nu căutați, nu căutați spre cei ce vă acoperă când sunteți greșiți și cercetați pentru veghe, ci căutați lumina peste voi, fiilor. Numai rodul Duhului Sfânt vă dovedește fii ai acestui popor, pe lângă împlinirea cerută pentru adevărații creștini de dreaptă credință, adică sfințenia, locul Meu din om, fiilor.

O, fii ai poporului cuvântului Meu, chiar dacă ați greșit mult, nu stați sub greșeală. O, fiule, ai greșit Domnului? Fii cuminte, taci și te scoală și pune început bun și roagă-te cu pocăință în taină și petrece cu Domnul în inima ta plânsă și duioasă după iertare și după împăcare, că Eu nu depărtez pe cel ce se scoală din greșeală, ba îl îndrept spre creștere nouă și sfântă, spre duioșie înspre cei greșiți ca și el, și care văd pe cel ce se scoală din greșeală și-și lucrează iertarea și mântuirea.

O, am grăit cu pară de foc, cu duhul fierbinte, fiilor. Dați acum cuvântul Meu spre a fi lucrător peste inimile celor credincioși Mie și vouă, spre înnoirea lor, și să fie lucrător cuvântul Meu și peste cei ce și-au dat de la ei credincioșia, că Eu privesc îndelung și plâng îndelung și cuvintez îndelung, și sunt biruit de milă, fiilor. Aștept să se așeze în cumințenie, în umilință și în pocăință inimile care s-au dezrădăcinat din lucrarea Mea de cuvânt, de și-au luat în mâinile lor viața, și nu mai au veghe peste ea, dar vreau ca să-i găsesc și pe ei în voile Mele în ziua cercetării.

Eu, Domnul, vă cuprind pe voi în duhul păcii și al milei Mele de voi, fiilor. Împărțiți cuvântul Meu, ca să lucreze el, iar voi fiți o rugăciune mereu, cetate a rugăciunii să fiți, iar rugăciunea are un frate care o sprijină pe ea ca să se împlinească ea. Dar acum așezați-vă la lucrul zilei de praznic și zidiți pe Domnul în voi și în frați. Eu vă umplu de pacea Mea, care vă dă putere.

O, pace vouă, fiilor, pace vouă, și dați din ea, precum Eu vă dau vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

02/15-02-2018